

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D. a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, o přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce v řízení ve věci ochrany proti nečinnosti žalované, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 3. 2019, čj. 10 A 170/2018-249,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Nečinnostní žalobou se žalobce domáhal toho, aby žalovaná zjednala nápravu při vyřizování jeho žádostí o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Současně v žalobě navrhl, aby Městský soud v Praze (dále „městský soud“) vydal předběžné opatření, kterým by uložil žalované povinnost zdržet se dehonestujících a diskriminačních výroků. Žalobce rovněž požádal o osvobození od soudních poplatků a podal návrh na ustanovení zástupce.

[2] Městský soud napadeným usnesením žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce zamítl. Návrh na vydání předběžného opatření odmítl dle § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť se jedná o věc, která spadá do pravomoci soudů v občanském soudním řízení, a to ať už se jedná o oblast antidiskriminačního práva nebo úpravy ochrany osobnosti dle občanského zákoníku. Nejedná se tudíž o věc, kterou by dle § 4 odst. 1 a 2 s. ř. s. rozhodovaly soudy ve správním soudnictví.

[3] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení městského soudu. Samostatným podáním pak požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro dané řízení o kasační stížnosti.

[4] Soud posoudil kasační stížnost nejprve v rozsahu výroků I. a II. napadeného usnesení městského soudu. Kasační stížnost však neobsahovala všechny náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel totiž nevedl, z jakého důvodu usnesení městského soudu napadá.

[5] Podle § 37 odst. 3 věty první s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.

[6] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s., předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[7] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

[8] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[9] Nejvyšší správní soud sice stěžovatele přímo (ještě před rozhodnutím o návrhu na ustanovení zástupce) již usnesením ze dne 24. 4. 2019, čj. 8 As 106/2019-9, vyzval, aby mu ve lhůtě jednoho týdne sdělil důvody, pro které se domnívá, že je v jeho případě ustanovení zástupce nezbytné ve smyslu § 35 odst. 10 s. ř. s. a zároveň jej vyzval také k doplnění důvodů kasační stížnosti, avšak v souladu s praxí zdejšího soudu ve vztahu ke stejnému stěžovateli, s nímž je seznámen, již o jeho návrhu na ustanovení zástupce nerozhodoval (srov. např. usnesení ze dne 30. 4. 2019, čj. 10 As 115/2019-14, ze dne 25. 4. 2019, čj. 9 As 121/2019-14, ze dne 15. 5. 2019, čj. 8 As 104/2019-17 nebo 30. 4. 2019, čj. 9 As 122/2019-16). Stěžovatel ostatně ani na jednu z výzev nijak nereagoval, ačkoliv byl poučen, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat a kasační stížnost bude odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 30. 4. 2019 a posledním dnem lhůty tak byl čtvrtek 30. 5. 2019.

[10] Soudu je z úřední činnosti známo, že stěžovatel opakovaně podával typově totožné žaloby týkající se žádostí o informace vůči žalované, ve kterých opakovaně žádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů. O těchto žádostech krajské soudy rozhodovaly zpravidla shodně jako v projednávaném případě. Rovněž Nejvyšší správní soud rozhodoval o projednatelných kasačních stížnostech proti těmto rozhodnutím v nedávné době nesčetněkrát (stěžovatel se ke dni rozhodnutí soudu obrátil na Nejvyšší správní soud celkem ve 217 věcech, a to za pouhých posledních devět měsíců). V žádném z těchto případů nebyl stěžovatel úspěšný (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2019, čj. 10 As 325/2018-12, ze dne 16. 1. 2019, čj. 6 As 368/2018-10, ze dne 17. 1. 2019, čj. 9 As 445/2018-15, ze dne 4. 4. 2019, čj. 1 As 89/2019-13 nebo ze dne 4. 4. 2019, čj. 10 As 86/2019-13).

[11] Soud zároveň zdůrazňuje, že takový postup je výjimečný a je pouze reakcí na způsob, kterým stěžovatel zahlučuje povinné subjekty i soudy a který nese rysy zneužití práva.

[12] Protože kasační stížnost neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, což brání jejímu věcnému vyřízení, a tato vada nebyla přes výzvu předepsaným způsobem odstraněna, Nejvyšší správní soud ve smyslu § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

pokračování

[13] Následně soud posoudil kasační stížnost v rozsahu výroku III. napadeného usnesení městského soudu. Dospěl k závěru, že směřuje proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné, proto ji v této části odmítl [§ 104 odst. 3 písm. c) a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.]. Rozhodnutí o předběžném opatření totiž slouží k zatímní úpravě poměrů účastníků řízení a zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stane vykonatelným (§ 38 odst. 1 a 4 s. ř. s.).

[14] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. června 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu